

глежда като нѣкаква изкуствена панорама, като нѣкои отъ ония панаирски палатки, въ които презъ голѣмитѣ крѣгли стѣкла се виждатъ вълшебни пейзажи.

Насрѣдъ салона се е изправило едно семейство: възстаръ мжжъ съ жена си и 13—14 годишна дъщеря ученичка. Тѣ сж се качили преди малко, ще пжтуватъ чакъ до края, но още не сж се усвоили и гледатъ любопитни, стѣснителни и любезни съ всички. Мжжътъ, както се разбира отъ разговоритѣ, които води съ тозъ-онзи отъ пжтниците, е старъ основенъ учителъ, и разхожда семейството си съ обиколни билети. Той е премѣненъ официално — черенъ костюмъ съ гънка на панталона, че дори и отзадъ на сакото, съ чупната твърда яка, има постригани сиви мустаци и сбръчкано, но младежки-усмихнато лице. Той е ухапалъ незапалена цигара и десетъ пжти отказва любезно на хората, които му предлагатъ огънь, като обяснява: решилъ е вече да не пуши, но все още му е чо-голно, та се залъгва така. Той е начело на групата. Следъ него се движи, разкла-тена, като юрдечка, закрѣглена женица,